

на частитѣ. И каква голѣма промѣна намѣрихъ азъ! Позицията бѣше положително неузнаваема. Подолската позиция—оная, която заемаха 2-а 3-я и 5-а дружини, бѣше оградена съ високи блиндажировани окопи. Проведени бѣха по всичкитѣ направления траншеи, издигнати траверси, които прикриваха защитницитѣ отъ фланговия огънь на неприятеля отъ Лисата Гора и Вранѣто Гнѣздо, отъ който огънь твърдѣ много загуби имаме прѣвъ първитѣ дни на шипченската отбрана. На стоманената батарея и позицията на 4 дружина грозно и величествено се издигаха масивни окопи. Но най повече бѣ укрѣпена нашата позиция на дѣсния ни флангъ, подъ Зелената Гора. Тамъ въ нѣколко реда имаше въздигнати масивни блиндажировни окопи, прорѣзани съ амбразури, които зѣяха сега не заети отъ войницитѣ. На всѣкъдѣ мѣсността бѣше положително изорана и близката гора изсѣчена.

Въ това врѣме, т. е. прѣвъ Ноемврий полковетѣ отъ 24-а дивизия бѣха значително пострадали отъ студа и за туй тѣ заемаха една незначителна частъ отъ позицията.

Офицеритѣ отъ 14-а дивизия осаждаха онѣзи отъ 24 а—за тѣхната нераспоредителностъ и безгрижностъ за подчиненитѣ си войници. Безъ да се распространявамъ, ще кажа, че тѣ потвърждаваха думитѣ, исказани стъ втория офицеръ отъ 24 а див. на квартирата у Поручикъ С.

Трѣбваше, най насетнѣ, да трѣгна обратно, тъй като вечерята наближаваше. Подведоха ми коня и офицеритѣ излѣзоха да ме испратятъ. Щомъ се показахме на мѣстото, гдѣто бѣше коня, куршумитѣ засвириха.

— Сбогомъ, сбогомъ, викаха ми другаритѣ. Пушай коня въ карьеръ . . . .

И мене ми се искаше да ударя черкеза и го пушна въ карьеръ, толкова повече, че поражаемото пространство бѣше не повече отъ 250 крачки. Но азъ не пуснахъ коня въ карьеръ, а прѣминахъ разстоянието шагомъ, при всичко, че куршумитѣ току свириха и падаха на около ми. Исповѣдвамъ, че мене ме бѣше